

Artikelsgewijze toelichting beleidsregels

Inleiding

Doordat de verkoop van goederen en het aanbieden van diensten vanuit standplaatsen een belangrijke rol speelt in het lokale distributieproces en er geen beleidslijn is die hiervoor kan worden gebruikt, is er behoefte aan uniforme beleidsregels. Ook voor de gemeente is het van belang over een middel te beschikken dat een verantwoord beleid bij het verlenen van standplaatsvergunningen en het toekennen van standplaatsen mogelijk maakt. Van een verantwoord beleid is pas sprake als een goed evenwicht kan worden gevonden tussen de belangen van de ambulante en de gevestigde detailhandel enerzijds en de consument anderzijds. De betreffende regeling in de APV voor het verstrekken van standplaatsvergunningen (artikel 5:16) biedt onvoldoende mogelijkheden tot uitvoering van een verantwoord beleid.

Artikel 5:16 APV Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
2. Het college weigert de vergunning wegens strijd met een geldend bestemmingsplan.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd:
 - a. indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan eisen van redelijke welstand;
 - b. indien als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt;
4. Het verbod geldt niet voor:
 - a. standplaatsen die worden ingenomen ten behoeve van medisch onderzoek (zoals bijv. borstkankeronderzoek);
 - b. standplaatsen die worden ingenomen door goede doelen organisaties, die een keurmerk hebben van het Centraal Bureau Fondsenwerving (CBF);
 - c. standplaatsen, zoals benoemd onder a. en b. moeten minimaal 4 weken voorafgaand aan het innemen van de standplaats, hiervan melding doen bij het college door middel van een vastgesteld formulier.
5. Het college kan nadere regels vaststellen.

Ad artikel 1

Ter bevordering van de duidelijkheid zijn in dit artikel definities gegeven van gebruikte algemene begrippen.

Ad artikel 2

Dit systeem van beleidsregels, tot stand gekomen en ingegeven door bedoelde weigeringsgronden, is een instrument om de afdoening van standplaatsvergunningen enigszins gecontroleerd (efficiënt en duidelijk) te laten verlopen.

Ad artikel 3 en 4

Per kern wijzen burgemeester en wethouders één of meerdere vaste locaties voor de uitgifte van standplaatsen aan, welke haar grondslag voornamelijk vindt in de motieven bescherming uiterlijk aanzien van de gemeente en verkeersveiligheid. Per aangewezen locatie stellen burgemeester en wethouders een maximum aan het aantal per dag uit te geven standplaatsen en de daarvoor beschikbaar te stellen oppervlakte, welke voornamelijk steunt op de motieven openbare orde, overlast en leefbaarheid.

Bij de definiëring van de maximumstelsels wordt uitgegaan van de gebruikelijke afmetingen van de (verkoop)kramen van maximaal 8 meter frontbreedte met een oppervlakte van ten hoogste 20 vierkante meter. Afhankelijk van de maten moet door de afdeling Openbare Ruimte worden aangegeven of, gelet op de (absolute) invulling van het ter plaatse geldende maximumstelsel, toelating van een kraam die niet binnen deze standaard valt, mogelijk is. Aan de maximumstelsels is een zodanige inhoud gegeven dat hiermee oneigenlijke en onwenselijke markt vorming (= markt buiten de reguliere markten om) wordt voorkomen. Daarom is het aantal tegelijk in te nemen standplaatsen gesteld op maximaal 5.

Ad artikel 5

Tijdelijke standplaatsen worden vaak ingenomen voor de verkoop van periode gebonden producten zoals oliebollen en kerstbomen. Deze worden voornamelijk ingenomen op andere locaties dan de vastgestelde locaties. Om een wildgroei aan kramen te voorkomen en de overlast tot een minimum te beperken wordt voor dezelfde periode maximaal 1 vergunning per branche per kern verleend. Om bestaande winkels de mogelijkheid te geven om in een bepaalde periode ook periode gebonden producten te verkopen vanaf een standplaats, geldt voor deze winkels het maximum niet. Wel mogen zij dan alleen producten verkopen die aan die winkel gerelateerd zijn en waar de standplaats in de directe nabijheid van de winkel wordt ingenomen..

Ad artikel 7

Tot nu toe was de maximum duur van een vaste vergunning 1 jaar. Door dit te verlengen naar 3 jaar worden de administratieve lasten voor de aanvrager en de gemeente verlicht. Er hoeft niet elk jaar opnieuw een aanvraag te worden ingediend. Aanvragers kunnen overigens nog steeds de keus maken om een vergunning voor 1 jaar aan te vragen.

Ad artikel 8

Er kan van worden uitgegaan dat de momenteel gehanteerde tarieven niet onaanvaardbaar zijn voor standplaatshouders en dat dit een passende vergoeding is voor het in gebruik nemen van de standplaats. Voor de duidelijkheid moet worden opgemerkt dat kosten voor het eventueel gebruik van gemeentelijke stroomvoorzieningen niet zijn inbegrepen in de tarieven als bedoeld in dit artikel.

Ad artikel 18

Deze regeling is een middel tot het voeren van een verantwoord en evenwichtig beleid. Het is niet precies te voorzien of er zich gevallen zullen voordoen waarvoor de toepassing van de regeling leidt tot onevenredige gevolgen. Hierop gelet is in dit artikel een zogenaamde hardheidsclausule opgenomen. De hardheidsclausule maakt het mogelijk om voor die bijzondere gevallen van de beleidsregels af te wijken. In het algemeen zal het gaan om het afwegen van individuele belangen. De verplichting tot het in sommige gevallen afwijken van de beleidsregels is tevens gecodificeerd in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht. Met deze bepaling wordt burgemeester en wethouders enige beleidsvrijheid voorbehouden.

Ad artikel 19

Met deze bepaling hebben alle nu (nog) geldende geschreven en ongeschreven (beleids)regels, waarmee bij het nemen van beschikkingen op verzoeken om een standplaatsvergunning en de toewijzing van standplaatsen) rekening moet worden gehouden, met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze nieuwe beleidsregels geen enkele (zelfstandige) rechtskracht meer.